

302

BUDAPESTI KÖZPONTI BÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM: 56.Pkf.633.687/2017/3	
KEZELŐI RENDSZER	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN /	
GYÜJTŐLAJÁRÓ / SZEMÉLYESEN / FAXON	
ÉRK:	2017 OKT 04.
PÉLDÁNY A	FELZET
MELLÉKLET	KÖZTÜK
ÜGYSZÁM: 56.Pkf.633.687/2017/3	

11. Udv. 3867/2017

15

26.

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tárgy: alkotmányjogi panasz

Dátum: 2017 szeptember 15

Kérelem alaptörvény-ellenes bírósági döntés megsemmisítésére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] Alkotmánybíróságról szóló
2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 56.Pkf.633.687/2017/3. számú Végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény **XXIV. cikk** (1),

(1) „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

és a **XXVIII. cikk** (1) bekezdésben foglaltakat:

(1) „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése (5. sz. melléklet):

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 56.Pkf.633.687/2017/3. Végzése.

Végzés kézhezvételének időpontja: 2017.07.25.

2. Az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése:

Részrehajlás nélküli, tisztességes eljáráshoz való jog, ésszerű határidőn belüli ügyintézés, indoklás kötelezettsége.

Alaptörvény **XXIV. cikk** (1)

Alaptörvény **XXVIII. cikk** (1) (7)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1951-0 /2017.
Érkezett:	2017 OKT 12.
Példány:	1
Melléklet:	9 db
Kezelőiroda:	du

3. Közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai) :

21 éve próbálok a jog útjain járva a bíróság által megítélt gyermektartáshoz végrehajtó útján hozzájutni. Jelen szakaszban egyebek közt az ügyet 2010-ben átvevő ■■■■■ önálló bírósági végrehajtó ellen emeltem panaszt elégtelen intézkedés (1994. évi LIII. törvény 217. § (6) b), intézkedés elmulasztása (1994. évi LIII. törvény 217. § (6) c), 1994. évi LIII. törvény 45/A. §¹⁶⁹ (1), (2), (7), 1994. évi LIII. törvény 5. § (1), elégtelen tájékoztatás (1/2002. (I. 17.) IM rendelet 40/A. §¹⁰⁶ (1), stb.. tárgyában.

A végrehajtó éveken át, többszöri írásbeli és szóbeli (személyes és telefonon történt) kérésem ellenére sem tájékoztatott a végrehajtási cselekményekről, az eredményről, a várható intézkedésekről, stb... Ezt a tény igazoltam a bíróság felé az általam küldött levelek másolataival. (6. sz. melléklet)

■■■■■ 2010-ben eljárás alá vonta adós gépjárművét, árverésre kiírta, a cselekmény azonban elmaradt, mivel az adós a gépjárművet nem bocsátotta rendelkezésre. Folyamatosan, több ízben, éveken át kérdeztem, hogy mi a teendő ilyenkor, miért nem javasolta a bíróság felé rendbírság kiszabását, mi a következménye ennek a jogsértésnek, stb... Soha, semmilyen formában nem kaptam választ ezekre a kérdésekre! Több ízben 5 hónap is eltelt a levelem és a végrehajtó reakciói között, többször előfordult, hogy a levelemre egyáltalán nem érkezett válasz!

Továbbá (ahogy fellebbezésemben ezt külön észrevételeztem), a végrehajtó a bíróság felé jelezte, hogy a gépjármű beszállításának elmaradása miatt kiszabandó rendbírságot azért nem indítványozta a bíróságnál, mert az adós részére – **kézbesítési cím hiányában** – nem sikerült a beszállításra való felhívást kézbesíteni, viszont ezt velem nem közölte! Többszöri kérésem ellenére sem!

■■■■■ érvelésével ellentmondásba keveredik önmagával, mivel a későbbiek folyamán tudomására jutott adós maglódi lakcíme, és érdekes módon meg sem kísérelte kiküldeni a beszállításra való felhívást, holott **már rendelkezett kézbesítési címmel!**

2013-ban egy bírósági tárgyalás jegyzőkönyve alapján tudomásomra jutott adós lakcíme, amit közöltem a végrehajtóval. Intézkedése kimerült abban, hogy lekérte a lakcím-nyilvántartó adatait, ami teljesen érthetetlen, tekintve, hogy a jegyzőkönyvben szereplő cím az adós lakcímet igazoló hatósági igazolványa alapján került lejegyzésre, amit a törvény bizonyító erejűnek fogad el (1952. évi III. törvény 195. § (1)⁴⁹⁰) Erre többszöri kérdésem ellenére sem adott magyarázatot.

Mivel a lakcím-nyilvántartóban (állítása szerint) az adósnak bejelentett lakcíme nem volt, ezért arra a (fentiek ismeretében téves) következtetésre jutott, hogy a Budai úti lakcím az adós lakcímeként, és tartózkodási helyeként sosem szolgált, így nincs törvényes indoka arra, hogy a helyszínen újból megjelenjen.

2011. június 17. és 2013. február 14. között semmilyen intézkedés nem történt, ami több, mint 1,5 év! 2013. június 19. és 2014. május 13. között ismét eltelt 11 hónap intézkedés nélkül!

2015. június 29-én a végrehajtó megállapította, hogy a végrehajtás a **Vht. 52. § d)** pontja alapján szünetel, mert az adósnak nincs lefoglalható vagyontárgya, illetőleg a lefoglalt vagyontárgy értékesítése sikertelen volt.

A végrehajtót és a tisztelt bíróságot is több ízben kérdeztem írásban, hogy mikor áll fent az alábbi törvényben idézett eset?

1994. évi LIII. törvény 54. § (1)²⁰⁴, „A végrehajtást akkor lehet folytatni, ha az 52. § d)²⁰⁸ pontja esetén valószínűsítették, hogy az adósnak van olyan vagyontárgya, amely lefoglalható, illetőleg értékesíthető,”

Kiknek kell „**valószínűsíteni**”, és mit jelent ez jogilag egyáltalán? Nekem, vagy a végrehajtónak valamikori újabb megkeresése folytán? (*Arra ki sem térek, hogy a tapasztaltak szerint, ha van is ilyen vagyontárgya, akkor sem történik semmi!*)

Vagyis mikor, milyen formában van lehetőség az eljárás további folytatására? Egyáltalán mi szokott történni ilyenkor, melyik hatóság és milyen formában folytatja a felelősségre vonást?

Mi történt vajon a forgalomból kivont autóval 2010. óta?

Van-e nekem bármilyen kötelezettségem, lehetőségem az eljárás előmozdítására? (gondolok itt pl. az elévülés megakadályozása)

Sajnos a fent említett törvény szövege erre nem ad választ, én pedig hiába érdeklődtem a végrehajtónál és a tisztelt bíróságnál, nem kaptam magyarázatot egy ízben sem, ezért továbbra sem tudom, hogy mi történik ezután? Soha nem fogják érvényre juttatni a törvényt vajon? Teljes a jogbizonytalanság.

Bírói ítéletek az ügyben:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 0101-11.Vh.3867/2016/11. számú Végzésében a végrehajtási kifogást elutasította, egyben a költségfeljegyzési jogra való tekintettel meg nem fizetett 15.000 Ft végrehajtási illetéket kötelez megfizetni. (3. sz. melléklet)

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság, 56.Pkf.633.687/2017/3. számú Végzésében helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét, és kötelez további 7.000 Ft fellebbezési illeték megfizetésére. (5. sz. melléklet)

4. **Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, indoklás, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:**

A Fővárosi Törvényszék eljárása és indoklása sérti az **Alaptörvény XXIV. (1), és a XXVIII. cikk (1), (7)** bekezdésében foglalt jogokat, amit az alábbi tényekkel és összefüggésekkel támasztok alá:

(Az idézett törvények és AB határozatok vonatkozó részeit kiemeltem a mellékletben.)

- 4/1. Az elsőfokú bíróság súlyos hibát követett el, amikor nem bírálta el az ügy érdemében döntő fontosságú elégtelen tájékoztatásra vonatkozó kifogást **(1/2002. (I.17.) IM rendelet 40/A. §¹⁰⁶ (1))**. A másodfokú bíróság ezt helyesen észrevételezte, sőt, rámutatott arra, hogy alappal sérelmeztem az elsőfok részéről, hogy nem bírálta a kifogást, további intézkedést tartott szükségesnek. Ennek ellenére a fellebbezést sikertelennek nyilvánította, engem a fellebbezési illeték megfizetésére kötelezett, valamint helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét, azzal teljes egészében egyetértett! A Törvényszék felismerte, hogy az elsőfokú bíróság nem bírálta el a kifogás egy lényeges elemét, kifejtette, hogy további intézkedésre van szükség, ehhez alkalmaznia kellett volna a **2016. évi CXXX. törvény 381. §-t**, ennek ellenére, figyelmen kívül hagyta a törvényt, és saját indoklásának ellentmondva ügydöntő határozatot hozott!
- Hogy érthetett egyet a Fővárosi Törvényszék egy olyan megalapozatlan ítélettel, amelyben (saját érvelése szerint is) a tényállás megállapítása hiányos, mivel egy döntő részletre nem terjed ki? Olyan, az ügy eldöntése szempontjából releváns tényezőket hagyott figyelmen kívül a Bíróság, amely tény önmagában a tisztességes eljáráshoz

való jog sérelmét okozta. Ez ellentmond az Alaptörvény **XXIV. cikk (1) és a, XXVIII. cikk (1)** bekezdésben, a **2016. évi CXXX. törvény 381 §,-ban**, továbbá a **19/2015. (VI. 15.) AB HATÁROZAT Indoklás (32)**, valamint a **7.2013 (III.1.) AB Határozat, Indoklás (29), (30), (31), (32), (34)**-ben foglalt részrehajlás nélküli, tisztességes eljárás alkotmányos követelményének, valamint az indoklási kötelezettségnek.

4/2. Mindkét bíróság indoklásában hivatkozik arra, hogy a [REDACTED] az adós bejelentett lakcímeiként, tartózkodási helyként sosem szolgált.

2013. május 8-án, és 2014. február 13-án a Szentendrei Járásbíróság erről a címről idézte, vádolt a szabályszerű idézésre megjelent, a tárgyalási jegyzőkönyvben (az adós lakcímet igazoló hatósági igazolványa - közokirata - alapján) is ez a cím szerepel lakóhelyként!

A törvény a közokiratot (nem a lakcím-nyilvántartót) bizonyító erejűnek fogadja el. („1952. évi III. törvény 195. § (1)⁴⁹⁰ „Az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. Ugyanilyen bizonyító ereje van az olyan okiratnak is, amelyet más jogszabály közokiratnak nyilvánít.”)

A Törvényszék ezt a tényt, ezzel együtt a törvényt figyelmen kívül hagyta, amit Végzésében nem indokolt, tehát indoklási kötelezettségének nem tett eleget, amivel szintén ellentmond az **Alaptörvény XXIV. cikk (1)**, valamint a **7.2013 (III.1.) AB Határozat, Indoklás (29), (30), (31), (32), (34)**-ben foglaltaknak.

Ráadásul ez a tény a bírói döntést érdemben befolyásolja, mivel ez képezi a Törvényszék Indoklásának alapját, miszerint

„Az adósnak az a cím bejelentett lakcímeiként, tartózkodási helyeként sosem szolgált, ennek megfelelően a végrehajtónak nem volt törvényes indoka arra, hogy a helyszínen újból megjelenjen.”

Ezt a kijelentést egyértelműen cáfolja a lakcímet igazoló hatósági igazolvány tartalma, sőt, a végrehajtó 2010-es jegyzőkönyvének tartalma is, ami szerepel a bírósági indoklásban, miszerint „...az adós rég nem él ott...”, tehát szó sincs arról, hogy soha nem is tartózkodott volna ott!

Érvelésemben rámutattam, hogy fenti téves tényből kiinduló következtetés is helytelen. Mindezen tényeket, a vonatkozó törvényt, valamint érvelésemet a bíróság figyelmen kívül hagyta, nem mérlegelte, ezt a döntését Végzésében nem indokolta. Eljárásával megsértette az **Alaptörvény XXIV. cikk (1), XXVIII. cikk (1)** bekezdésben, valamint a **7/2013. (III.1.) AB határozat Indoklás (29), (30), (31), (32), (34)**-ben foglalt részrehajlás nélküli, tisztességes eljáráshoz való jogot és indoklási kötelezettséget.

4/3. További idézet az Indoklásból: „Nem követett el a végrehajtó törvénysértést akkor sem, amikor nem ismételte meg a sikertelen helyszíni eljárást, mivel az adós lakcímeiként a pilisvörösvári cím a lakcím-nyilvántartóban nem került bejegyzésre.”

A bíróság döntő érvényűnek tekintette a lakcím-nyilvántartó adatait (vagy a végrehajtó ez irányú közlését, ez nem derül ki), viszont nem veszi figyelembe az ezzel ellenkező

tartalmú, törvényileg elfogadott, bizonyító erejű közokiratot, amelyet én nyújtottam be.

Ez kimeríti a részrehajlás és a tisztességtelen eljárás fogalmát, ami ellentétes az **Alaptörvény** megjelölt rendelkezéseivel, valamint az Alkotmánybíróság **21.2014. (VII.15.) AB határozat, Indoklásában (56), (63)** foglaltakkal.

- 4/4. Úgyszintén figyelmen kívül hagyta mindkét bíróság azt a tényt, hogy a végrehajtó 2011. június 17. és 2013. február 14. között semmilyen intézkedést nem foganatosított, ami több, mint 1,5 év! 2013. június 19. és 2014. május 13. között ismét 11 hónap telt el intézkedés nélkül! Ezzel [REDACTED] nyilvánvalóan megsértette a **1994. évi LIII. törvény 217. § (6) c)** bekezdését, tekintve, hogy másfél év vagy 11 hónap egyike sem nevezhető ésszerű időn belül történő intézkedésnek, különös tekintettel a következő rendeletre: **1/2002. (I. 17.) IM rendelet 23. § (2)**
„*Soron kívül kell teljesíteni minden végrehajtási cselekményt, ha*
a) ⁶¹ tartásdíjat vagy munkabért kell behajtani, vagy a Vht. XIV. Fejezete alapján a tartásra kötelezett adatainak beszerzése érdekében a központi hatóság megkeresését kell végrehajtani. „
A Törvényszék szerint mégsem követett el mulasztást a végrehajtó – egyértelmű részrehajlás és tisztességtelen eljárás, ami ellentmond az **Alaptörvény XXIV. cikk (1), és XXVIII. cikk (1)** bekezdésben foglaltaknak.

- 4/5. Ismét idézet a másodfokú bíróság indoklásából:

„*Az eljáró végrehajtó a kifogással kapcsolatban észrevételezte, hogy a gépjármű beszállításának elmaradása miatt kiszabandó rendbírságot azért nem indítványozta a bíróságnál, mert az adós részére kézbesítési cím hiányában nem sikerült a beszállításra szóló felhívást kézbesítenie, így a kilátásba helyezett bírságolásról sem volt tudomása az adósnak.*”

Fellebbezésemben jeleztem (4. sz. melléklet), hogy lehet, hogy ezt a bíróság felé jelezte a végrehajtó, azonban velem, többszöri (szóbeli és írásbeli) kérésem ellenére sem! Ezt a kifogást a bíróság szintén figyelmen kívül hagyta. Továbbá szintén figyelmen kívül hagyták azt a kérdést, hogy amikor végrehajtó tudomására jutott a maglódi bejegyzett cím, akkor vajon miért nem kísérelte meg a (gépjármű) vagyontárgy beszállítására való felhívást?

Idézet folytatása:

„*Előadta, hogy a helyszíni eljárást egyszer már megkísérelte megkeresett végrehajtó útján, azonban ez nem vezetett eredményre, ezért nem látta indokoltnak, hogy ismét ugyanazon a címen helyszíni cselekményt foganatosítson.*”

Az „egyszer már megkísérelte” 2010-ben történt, a bírósági tárgyalások, melyek jegyzőkönyvében a pilisvörösvári cím szerepel, pedig 2013-ban és 2014-ben zajlottak. Miért fogadja el a bíróság fenti indoklást, amikor a 2010-ben történt megkeresésnek semmi köze a későbbi címhez?! 3-4 év múlva nem lakhat valaki ugyanott?

Pláne miért fogadja el akkor, amikor érdekes módon az István utcai címen t. végrehajtó úr indokoltnak találta az újbóli helyszíni cselekményt 2010. után 2013-ban is, holott azt semmi nem támasztotta alá?! Vajon ott miért találta indokoltnak? Értelmetlen, logikátlan, és a bíróság elfogadja ezt az érvelést is, ami ismételen kimeríti a részrehajlás és tisztességtelen eljárás fogalmát, tehát alaptörvény-ellenes (**Alaptörvény XXIV. cikk (1), XXVIII. cikk (1).**) Döntését ráadásul nem indokolta,

ezzel megsértette az **Alaptörvény XXIV. cikk (1)**-ben foglalt indoklási kötelezettséget.

4/6. 2016. januári fellebbezésemben szintén hivatkoztam az Alkotmánybíróság alábbi határozatára (2. sz. melléklet):

46/1991. (IX. 10.) AB határozat II. 2. bekezdés:

„Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a bírósági határozatok tiszteletben tartása, a jogerős bírósági döntések teljesítése - akár jogszerű kényszerítés árán is - a jogállamisággal kapcsolatos alkotmányos értékekhez tartozik. A végrehajtási eljárásban már nem a mindenkit megillető alkotmányos személyi jogokat kell elvont módon védeni, hanem az „ártatlanságában” a megelőző eljárás során megcáfolt jogsértővel szemben kell konkrét törvényes kényszerítő eszközöket alkalmazni. Ha ugyanis a végrehajtási rendszer gyenge és könnyen kijátszható, ez óhatatlanul a bírósági határozatok lebecsüléséhez, jogbizonytalansághoz, a jogtudat romlásához, a jogállamiság sérelméhez vezet. Az ilyen veszély leküzdése nyilvánvalóan mind állampolgári, mind társadalmi, mind pedig állami szempontból alkotmányos érdek.”

Szintén, még csak meg sem említik egyik Végzésben sem! Pedig ez az eset eklatáns példája annak, amire fenti Határozat rámutat!

Ugyanezt az állásfoglalást képviseli a **22/2013. (VII. 19.) AB határozat Indoklás (15) (16)**.

Mélységesen egyetértek a jogalkotókkal, mivel a 21 éve tartó jogi herce-hurca után eljutottam oda, hogy elvesztettem a hitem a jogrendszerben! A végrehajtási rendszer gyenge, és mint a fent bemutatott példa mutatja, nagyon könnyen kijátszható! Igenis jogbizonytalanságról beszélhetünk akkor, amikor kizárólag a vétlen fél kényszerül jogkövető magatartásra és határidők betartására, se a bíróságot, se az adóst, se a végrehajtót nem kötelezi semmi, vagy ha igen, nem lehet érvényt szerezni a törvénynek!

Fentiekre való tekintettel szintén egyértelműen sérült az **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdésben meghatározott *„A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”* kitétel is. Tételesen idéztem, hogy hány tényre, összefüggésre, általam hivatkozott, vonatkozó jogszabály, törvény alkalmazásának elmaradására semmilyen magyarázatot nem kaptam!

4/7. Amennyiben **ésszerűnek** tekintjük a rám kirótt 8 és 15 napon belüli válaszadási kötelezettségeket, akkor nem tekinthetjük ésszerűnek az elsőfokú bíróság 9 hónapos, és a másodfokú bíróság 8 hónapos válaszadási idejét, különös tekintettel az **1994. évi LIII. törvény 217/A. §⁶⁶⁴** következő bekezdéseire:

(1) *„A bíróság a végrehajtási kifogásról tárgyaláson kívül, - ha a kifogás elbírálásához szükséges tények a beszerzett iratokból nem állapíthatóak meg, vagy az iratok bizonyító erejét illetően kételye merül fel - a felek meghallgatása vagy egyéb bizonyítás felvétele után, soron kívül határoz.”*

(2) *„A bíróság - ha azok nem állnak rendelkezésre - a végrehajtási kifogás beérkezésétől számított 8 munkanapon belül intézkedik a kifogás elbírálásához szükséges iratok beszerzése iránt, a végrehajtó pedig a bíróság megkeresésének 8 munkanapon belül köteles eleget tenni. A bíróság a végrehajtási kifogást elbíráló*

végzését 45 napon belül hozza meg, kivéve, ha ahhoz a felek meghallgatása vagy egyéb bizonyítás felvétele szükséges.”

Felek meghallgatására, egyéb bizonyítás felvételére nem került sor, más kivételt a törvény nem nevez meg, ennek ellenére 45 nap helyett 8 és 9 hónap volt a válaszadási idő!

Ezzel a Pesti Központi Kerületi Bíróság és a Fővárosi Törvényszék egyértelműen megsértette az **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** és a **XXVIII. cikk (1)** bekezdésben, az **1994. évi LIII. törvény 217/A. §⁶⁶⁴ (1), (2)** bekezdésében valamint a **21.2014. (VII.15.) AB határozat Indoklás (56)**-ban foglalt ésszerű határidőn belüli elbírálás követelményét.

Összegzés:

A Fővárosi Törvényszék nem tett eleget indoklási kötelezettségének. Az eljáró bíróság lényegében tautologikus érveléssel indokolta döntését, és nem vizsgálta meg az általam felhozott, kérelmemet alátámasztó érveket, ezáltal teljesen eszköztelenné váltam, perbeli jogosítványaim nagymértékben csorbultak az eljárás során. A bíróság indoklása teljesen egyoldalú, sérti a fegyverek egyenlőségének elvét is. **(36/2014. (XII.18.) AB Határozat, Indoklás (66), 21/2014. (VII. 15.) AB határozat Indoklás (99)**

Mindezzel a bíróság fontos eljárási alapelvek érvényesülését akadályozta meg (nem volt biztosított az azonos esélyekkel való részvétel az eljárásban, ilyen értelemben sérült a jogegyenlőség). E követelmények megsértése ellentétes az Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való joggal.

A Fővárosi Törvényszék minden egyes lényeges tényt, összefüggést, ami a végrehajtó mulasztását támasztotta alá, eljárásában és indoklásában egyaránt figyelmen kívül hagyott, döntését nem indokolta, kimerítette a részrehajlás és tisztességtelen eljárás fogalmát, ezzel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenes magatartást tanúsított, megsértve az Alaptörvény hivatkozott cikkeit.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy fentiek figyelembevételével állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 56.Pkf. 633.687/2017/3. Végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 0101-11.Vh.3867/2016/11. számú Végzésében a végrehajtási kifogást elutasította, egyben a költségfeljegyzési jogra való tekintettel meg nem fizetett 15.000 Ft végrehajtási illetéket kötelez megfizetni. (3. sz. melléklet)

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság, 56.Pkf.633.687/2017/3. számú Végzésében helyben hagyja az elsőfokú bíróság ítéletét, és kötelez további 7.000 Ft fellebbezési illeték megfizetésére. (5. sz. melléklet)

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Nincs folyamatban lévő felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, mivel a Kúriához kizárólag jogi képviselő közvetítésével lehet fordulni, továbbá felülvizsgálati illetéket kell fizetni, sajnos anyagi helyzetem egyiket sem teszi lehetővé.

Köszönettel:

2017. szeptember 15.

Mellékletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról: 1 db
2. Érintettséget alátámasztó dokumentumok: 5 db

U.i.: Idézett törvények, rendeletek, határozatok:

1994. évi LIII. törvény 5. § (1) A bírósági végrehajtás során állami kényszerrel is el kell érni, hogy a pénzfizetésre, illetőleg az egyéb magatartásra kötelezett (a továbbiakban: adós) teljesítse a kötelezettségét.

1994. évi LIII. törvény 217. § (6) c): a végrehajtó elmulasztotta a végrehajtási eljárás ésszerű időn belül történő befejezésére irányuló kötelezettségét azáltal, hogy az ügyben az utolsó érdemi intézkedése óta eltelt az az ésszerű időtartam, amely elegendő volt arra, hogy a végrehajtó az intézkedést elvégezze, azonban ezt nem tette meg.

1/2002. (I.17.) IM rendelet 40/A. §¹⁰⁶ (1): Az önálló bírósági végrehajtó - ha a korábbi tájékoztatása óta vagy az utolsó intézkedésének végrehajtást kérővel történő közlésétől legalább 45 nap eltelt - kérelemre 3 munkanapon belül írásbeli tájékoztatást ad a végrehajtást kérőnek a végrehajtási ügy állásáról; a tájékoztatás tartalmazza a végrehajtási ügy azonosítására szolgáló adatokat, a megtett végrehajtói intézkedések megnevezését és megtételük időpontját, továbbá azt, hogy az intézkedés eredményre vezetett-e.

7.2013 (III.1.) AB Határozat, Indoklás (29), Az Alaptörvény hatálybalépésével immáron az Alkotmánybíró-ság feladatai közé tartozik a bírói döntések alaptörvény-ellenességének vizsgálata is, amellyel egyidejűleg jelentkezik a tisztességes eljárás megkövetelte gyakorlati szempontok, így az indokolási kötelezettség meghatározásának igénye is. A Bíróság gyakorlatában az indokolt bírósági döntéshez való jog az Egyezmény 6. Cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben, annak egyik, az Egyezmény szövegében kifejezetten nem nevesített elemeként jelenik meg.

7/2013. (III. 1.) AB HATÁROZATA, Indoklás (30) „...A Bíróság következetes gyakorlata szerint a tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be.

7/2013. (III. 1.) AB HATÁROZATA, Indoklás (31) : „... a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. A Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben...,

A Bíróság az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatakor figyelemmel van arra is, hogy az indokolás hiánya vagy fogyatékosága valamely fél írásban megfogalmazott, világosan és pontosan körülírt kérdését érinti-e?...”

7.2013 (III.1.) AB Határozat, Indoklás (32): „...Másfelől szoros összefüggés mutatkozik az indokolási kötelezettség teljesítése, és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogból fakadó azon alkotmányos igény között, hogy az eljárásban szereplő fél meghallgatást nyerhessen, azaz kérelmét a bíróság megvizsgálja....”

„...kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket...”

7.2013 (III.1.) AB Határozat, Indoklás (34) „...az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. ... Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon....”

22/2013. (VII. 19.) AB határozat Indoklás (15): „...a végrehajtási jog bizonytalansága vagy erőtlensége egyúttal a bírósági és hatósági döntések tekintélyének erodálásához, vagyis másként fogalmazva, jogbizonytalansághoz, illetve a végrehajtást kérő alapjogainak sérelméhez vezethet. Ennek megfelelően az Alaptörvényben elismert jogbiztonság elvéből fakadó követelmény a hatékony, eredményes és az időszerű végrehajtás biztosítása...”

22/2013. (VII. 19.) AB határozat Indoklás (16): „...A kötelező erejű és végrehajtható határozatokban foglaltak teljesíthetatlensége vagy kikényszerítésének elmaradása csakúgy,

mint a végrehajtásának ésszerűtlen késleltetése, elhúzódása sérti az Egyezményben 6. Cikk (1) bekezdésében megfogalmazott követelményrendszert. A Bíróság olvasatában a szerződő országok végrehajtási jogszabályainak összetettsége nem mentesítheti az államokat azon kötelességük alól, hogy mindenki számára garantálják az Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdésében rejlő, kötelező erejű és végrehajtható ítéletek ésszerű időn belül történő kikényszerítését. ... Mindennek megfelelően az Alkotmánybíróság arra a felismerésre jutott, hogy a végrehajtási jog akkor felel meg a nemzetközi jog elvárásainak, ha szabályai elsődlegesen a végrehajtást kezdeményező érdekeit szem előtt tartva, a végrehajtható határozatban foglaltak gyors és hatékony teljesítését segítik elő.”

21.2014. (VII.15.) AB határozat, Indoklás (56): A Nemzeti hitvallás deklarálja, hogy: „népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi”. Ennek értelmében a demokratikus jogállammal szembeni elvárás, hogy polgárai számára biztosítsa a tisztességes eljárást, amelynek során az eljáró szerveknek részrehajlás nélkül, azaz pártatlanul és ésszerű határidőn belül kell döntenüik. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a hatósági ügyintézés során biztosítja, hogy a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül hozzák meg döntésüket. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése pedig a bírósági eljárásokkal szemben fogalmazza meg követelményként a pártatlanságot, a tisztességes és nyilvános eljárást, valamint a jogviták ésszerű határidőn belüli elbírálását.

21.2014. (VII.15.) AB határozat, Indoklás (63): Az Alkotmánybíróság eddigi következetes álláspontja szerint a pártatlanság, az elfogulatlan és tisztességes eljárás alkotmányos követelmény. A tisztességes eljárás pedig olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni (legutóbb összefoglaló jelleggel idézi az Abh., Indokolás [24]).

36/2014. (XII.18.) AB Határozat, Indoklás (66) „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésével nevesíthetők a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok. Ezek különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága (ami nem garantálja a döntés igazságosságát), a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, továbbá az ésszerű időn belüli elbírálás. A szabály de facto nem rögzíti, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége.” {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}

19/2015. (VI. 15.) AB HATÁROZAT Indoklás (32) „A tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos, annak lényegi tartalmát érintő követelmények teljesülésének vizsgálata, és a jogszabályi környezet alkotmányjogilag aggályos tartalma alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül. Így az Abtv. 29. §-a szerinti feltétel is teljesült, ezért az eljáró tanács az alkotmányjogi panaszt befogadta..”

21/2014. (VII. 15.) AB határozat Indoklás (99)] „...Az Alkotmánybíróság a fegyverek egyenlőségének elvét ugyan alapvetően a büntetőeljárás kapcsán értelmezte, azonban a tisztességes eljáráshoz való jog alapján alkalmazhatónak találta azt minden bírósági eljárás tekintetében, így polgári perek esetében is...”